

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ធី អូច ភេទស្រី អាយុ៥៥ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: «សេដ្ឋកិច្ច»

ស្រុកកំណើតនៅភូមិកោះមីយើល ឃុំកោះព្រែក ស្រុកកោះព្រែក ខេត្តមណ្ឌលគិរី
រស់នៅភូមិទួលប្រាសាទ ឃុំទំនប់ដាច់ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តទក្សរមានជ័យ

ថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៥១:១៥

២៥ទំព័រ

វណ្ណៈ: ចឹងថ្ងៃទី២០ ខែ១២ឆ្នាំ២០១៣ ខ្ញុំឈ្មោះ សុខ វណ្ណៈ មកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារ
កម្ពុជា ខ្ញុំបានមកដល់ភូមិឃុំមីយើលជើងជ្រៃវារី ដែលទាក់ទងនឹងសម័យកាលកន្លងមក ចឹងចាំ
មីនជួយឆ្លើយឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ចឹងបទសម្ភាសន៍ជាមួយមីនហ្នឹង ខ្ញុំចង់យកទៅសរសេរជាសៀវ
ភៅ ដើម្បីឲ្យក្មេងៗ បានដឹងពីប្រវត្តិសាស្ត្រ ចឹងមីនមកយល់ទាស់អីទេមីន?

អូច: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមីនឈ្មោះ អីដែរ?

អូច: ធី អូច ។

វណ្ណៈ: មីនអាយុប៉ុន្មានហើយ?

អូច: អាយុ៤០ ជាង ។

វណ្ណៈ: មិនមែន៤០ ជាងទេ ៥០ ជាងទេ?

អូច: ៥០ ជាង ប្រឡំមាត់ អាយុ៥៥ ។

វណ្ណៈ: មីនមានឈ្មោះ ហៅក្រៅទេ?

អូច: អត់ ។

វណ្ណៈ: ប្តីមីនឈ្មោះ អីដែរ?

អូច: នួន មុខ ។

វណ្ណៈ: គាត់អាយុប្រហែលជាប៉ុន្មានហើយ?

អូច: អត់ដឹង អាយុ៧១ ។

វណ្ណៈ: មីនមានកូនទាំងអស់ប៉ុន្មាននាក់ទៅ?

អូច: មានកូន៧ នាក់ ។

វណ្ណៈ: មានស្រីប៉ុន្មាន?

អូច៖ ស្រី៦ នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានប្រុសតែពីរទេ?

អូច៖ បាទ! ប្រុសពីរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសព្វថ្ងៃមីនប្រកបមុខរបរអីដែរ?

អូច៖ មានអី ធ្វើស្រែចម្ការយើងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្រុកកំណើតនៅភូមិអី?

អូច៖ ស្រុកកំណើតនៅខេត្តមណ្ឌលគិរី ស្រុកកោះព្រែក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឥឡូវខ្ញុំសួរភូមិសិន?

អូច៖ ភូមិហ្នឹងភូមិកោះមីយើល ។

វណ្ណៈ៖ ឃុំ?

អូច៖ ឃុំមីយើល ។

វណ្ណៈ៖ ឃុំមីយើល?

អូច៖ ឃុំកោះព្រែក ខេត្តមណ្ឌលគិរី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឃុំកោះព្រែក ស្រុកកោះព្រែកដែរចឹង វាមានភូមិហើយបានឃុំហើយស្រុកហើយបានខេត្ត?

អូច៖ ភូមិមណ្ឌលគិរី ។

វណ្ណៈ៖ អត់ទេ ខេត្តបានមណ្ឌលគិរី?

អូច៖ ខេត្តក្រចេះ ។

វណ្ណៈ៖ អត់ទេ មីននៅមណ្ឌលគិរី មីននៅកោះព្រែក?

អូច៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ឥឡូវភូមិមីយើល ចឹងបើឃុំកោះព្រែក ស្រុកកោះព្រែក ខេត្តមណ្ឌលគិរីចឹង?

អូច៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសព្វថ្ងៃមីននៅភូមិអីដែរ?

អូច៖ ភូមិទួលប្រាសាទ ឃុំទំនប់ដាច់ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ។

វណ្ណៈ៖ ខេត្តខត្តរមានជ័យមីន?

អូច៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឪពុកមីន មីននៅចាំដែល គាត់មានឈ្មោះអីដែរ?

អូច៖ អត់មានចាំទេ ខ្ញុំចេញមកគាំភ័ក្ត្រ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមានចាំឈ្មោះ ម្តាយទេ?

អូច: ម្តាយក៏មិនចាំ ។

វណ្ណៈ: កាលពីតូចម៉ែនមានប្រុសស្រីទេ?

អូច: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែនៅខាងកោះព្រែកចិន ម៉ែនជាកូនកាត់ខ្មែរ?

អូច: កូនកាត់ខ្មែរ-លាវ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែនតាំងពីដឹងក្តីមក ម៉ែននៅជួយធ្វើស្រែឪពុកម្តាយដែលប្តូរឃ្នាងម៉ែច យើងអាចដឹងថា យើងជួយធ្វើស្រែបានអាយុ៧៧ទៅ៨៨ឆ្នាំអីហ្នឹង?

អូច: អត់មានបានជួយ ខ្ញុំកើតមកដឹងក្តីប៉ុន ទៅនេះ គេចាប់ដាក់ក្នុងជួរមករហូតទាល់៩ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ: អាយុប៉ុន្មានទៅ?

អូច: ខ្ញុំអាយុ១០ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ: ចឹងទើប១០ឆ្នាំ?

អូច: បាទ! គេចាប់ដាក់ក្នុងជួរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែនមានដឹងថាឆ្នាំណាទេ គេចាប់ដាក់ក្នុងជួរ?

អូច: ខ្ញុំមិនដឹងឆ្នាំណាទេ ខ្ញុំមិនដឹងដឹង ចេះតែទៅតាមគេទៅ ។

វណ្ណៈ: ចឹងឆ្នាំកើតមានរដ្ឋប្រហារទម្លាក់សម្តេចសីហនុ ម៉ែនមានដឹងទេ?

អូច: ដឹងតើ ។

វណ្ណៈ: ចឹងឆ្នាំរដ្ឋប្រហារឆ្នាំ១៩៧០ ហ្នឹង ម៉ែននៅជាមួយឪពុកម្តាយប្តូរមួយចេញហើយ?

អូច: អត់ទេ ខ្ញុំនៅក្នុងជួរហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងចេញតាំងពីឆ្នាំ៧០ មកចឹង?

អូច: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងម៉ែនមកនៅក្នុងជួរហ្នឹងម៉ែនមានដឹងថា មានទម្លាក់គ្រាប់បែកអីទេ អាមេរិចកាំង បើកយន្តហោះទម្លាក់គ្រាប់បែកម៉ែនមានដឹងទេ?

អូច: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅខាងមណ្ឌលភីហ្នឹង អត់មានឃើញទម្លាក់ទេ?

អូច: អត់មានទេ កាលហ្នឹងនៅក្នុងព្រៃហូត ដល់នៅក្នុងព្រៃទៅ កាលគេរំដោះភ្នំពេញហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: បាទ! ឆ្នាំ៧៥?

អូច: បាទ! ៧៥ កាលហ្នឹងគេការខ្ញុំនៅក្នុងជួរហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងឆ្នាំ៧៥ ម៉ឺនរៀបការហើយ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងចាំមើលខ្ញុំចង់សួរម៉ឺនបន្តិចសិន មើលរដ្ឋប្រហារឆ្នាំ១៩៧០ ហើយ ម៉ឺនគេយកទៅក្នុងជួរ កាលហ្នឹងម៉ឺនស្ម័គ្រចិត្តទៅដែរ?

អ្នក: មិនស្ម័គ្រចិត្តទេ តែគេថាយកក្មេងៗទៅរៀនធ្វើពេទ្យធ្វើអី ចេះតែទៅតាមគេទៅគេចេញ ពីផ្ទះអស់ទៅនៅតែខ្ញុំម្នាក់ឯង ខ្ញុំទៅខាងណា ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលម៉ឺនចូលទៅដល់ដំបូងហ្នឹង ម៉ឺនចូលនៅត្រីមឃុំឬចូលទៅដល់ស្រុកឬចូលទៅដល់ណា?

អ្នក: ចូលដល់ស្រុកភូមិឃុំគេហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ: ចឹងចូលត្រីមឃុំកោះព្រែកហ្នឹង?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: កាលនៅហ្នឹងធ្វើអី?

អ្នក: គេមានឲ្យធ្វើអីនៅកុមារតូចៗ ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលកុមារតូចៗ គេឲ្យធ្វើអីដែលគេឲ្យដាំទឹកឬមួយធ្វើអីឲ្យដាំស្ពឺឬឲ្យយើងនៅទំនេរសុទ្ធ?

អ្នក: គេឲ្យយើងជួយស្រោចដាំណាំស្ពឺអីតាមសួនអីបន្តិចបន្តួចហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងក្រោយមកទៀតម៉ឺនមានដឹងថាមកនៅខេត្តអីទៀតម៉ឺនដឹងទេ?

អ្នក: អត់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងអត់មានមកដល់ខេត្តទេ នៅត្រីមឃុំស្រុកហ្នឹង?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: នៅត្រីមស្រុកឬមួយយ៉ាងម៉េច?

អ្នក: នៅត្រីមស្រុកឃុំហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: មានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលកាលម៉ឺននៅហ្នឹង?

អ្នក: កាលនៅក្នុងជួរមានមនុស្សច្រើនហ្នឹងឯង រាប់រយរាប់ពាន់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅស្រុកហើយ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងគណៈស្រុកអីម៉ឺនមានស្គាល់ទេ?

អ្នក: អត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងគណៈតំបន់?

អ្នក: អត់ដែរ ភ្លេចអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រធានគ្រប់គ្រងមីនឈ្មោះអីដែរ?

អូច៖ ដឹងមិនស្គាល់ដឹង បែកពីគេយូរហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ប្រធានមីនដាច់មិនស្គាល់ដែរ?

អូច៖ វាបែកយូរហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលកម្លាំងចលនាវាយជាមួយ លន់ លន់ ហ្នឹងមីនមានដឹងទេ ច្បាំងគ្នារហូតដល់ឈ្នះចូល ភ្នំពេញអីហ្នឹង មីនមានដឹងទេ?

អូច៖ ដឹងខ្លះអត់ខ្លះចុះវាក្មេងក្មាំងអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ តែពេលឈ្នះភ្នំពេញឆ្នាំ១៩៧៥ កាលហ្នឹងមីនថារៀបការហើយ?

អូច៖ ការកូនមួយហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉េចបានមីនការក្នុងពេលហ្នឹង ព្រោះពូមិនទាន់ទៅដល់ហ្នឹងទេ?

អូច៖ ទេ នេះខ្ញុំទើបយកក្រោយទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង?

អូច៖ ប្តីខ្ញុំមុន ។

វណ្ណៈ៖ កាលហ្នឹងរៀបការប៉ុន្មានកូន?

អូច៖ កាលហ្នឹងការ៨កូននោះ ។

វណ្ណៈ៖ រៀបការពេលហ្នឹងមានទីពុកម្តាយចូលរួមមានភ្នែងការអីដែរ?

អូច៖ អត់ទេ ហៅប្រជុំយើងប្រកាស ដូចយើងធ្វើមេន្តេញចឹង ។

វណ្ណៈ៖ ការកាលហ្នឹងហៅប្រជុំតែម្តង?

អូច៖ ចាស! អង្គុយតម្រង់ជួរដង្ហែរមួយសាលាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ពេលរៀបការហ្នឹងមីនពេញចិត្តទេ?

អូច៖ ខ្ញុំមានពេញចិត្តណាគ្រាន់គេចំអន់លេងក្មេងៗហ្នឹងណា ស្រាប់គេហៅដាក់ក្នុងជួរក្នុងសាលាហ្នឹង យំស្រសាក់អោបដើមចេក ពូខ្ញុំដេញវាយ តែដល់ការរួចគេឲ្យរូបដំណេកជាមួយគ្នា ខ្ញុំមាន ណារត់ បើមិនទាន់គ្រប់ការដងហ្នឹង ខ្ញុំមិនទាន់ពេញក្រមុំណាការហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ទាល់តែពេញហើយបានគេឲ្យការ មីនអាយុប្រហែលប៉ុន្មានពេលហ្នឹង?

អូច៖ ខ្ញុំមិនទាន់គ្រប់ការដងហ្នឹងចាប់ការ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនរត់?

អូច៖ ខ្ញុំរត់គេកសាងប៉ុន្មានយប់ប៉ុន្មានថ្ងៃ គេធ្វើប្រវត្តិរូបហើយខាងប្រុសគេរត់ទៅទាហានគេវិញទៅ កាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះអីទៅកាត់?

អូច: ប្តីខ្ញុំឈ្មោះ ឆាន់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងការបាននៅជាមួយគ្នាទេចឹង?

អូច: អត់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងក្រោយមកយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

អូច: ដល់ក្រោយគេងអប់រំយូរៗទៅ ខាងប្រុសគេហៅឲ្យមកវិញ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមកវិញបានជួបគ្នាទៅ?

អូច: ចាស ។

វណ្ណៈ: ចឹងប្តីមីនឈ្មោះ ឆាន់ ហ្នឹងកាត់ធ្វើជាយោធា?

អូច: ចាស! ធ្វើយោធា ។

វណ្ណៈ: យោធានៅសមរក្ខមិមុខ?

អូច: ចាស ។

វណ្ណៈ: ចឹងពេលមីនការហើយ ខ្មែរក្រហមឈ្នះភ្នំពេញ មីនដែលមកភ្នំពេញទេ?

អូច: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងគេឲ្យមីននៅណាវិញ?

អូច: មាននៅណាដោះភ្នំពេញហ្នឹងគេឲ្យបែកគ្នារត់ចូលព្រៃហូតទាល់ឥឡូវ ។

វណ្ណៈ: មិនមែនទេ បែកភ្នំពេញរត់ចូលព្រៃហ្នឹងឆ្នាំ១៩៧៧ទេ?

អូច: ចាស! ៧៧ ។

វណ្ណៈ: ចាំមើលសម័យបីឆ្នាំ ចាំមើលខ្មែរក្រហមឈ្នះហើយឆ្នាំ១៩៧៥ ចឹងមីនថាការនៅពេលហ្នឹង ចឹងឥឡូវកូនមីនអាយុប៉ុន្មានហើយ?

អូច: កូនខ្ញុំបងគេអាយុ៣០ ហើយ៣០ ជាងហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពេលមីនការហើយគេមានបញ្ជូនមីនឲ្យទៅខាងណាទៀតទៅ?

អូច: អត់មានទៅណាទេ នៅក្នុងឃុំស្រុកហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: គេឲ្យធ្វើអីទៅ?

អូច: ធ្វើការងារនៅក្នុងឃុំរាំង កាលហ្នឹងគេឲ្យមើលបានឆ្នាំរងរបស់ប្រជាជន ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅខាងសេដ្ឋកិច្ច?

អូច: ចាស! គេឲ្យនៅខាងសេដ្ឋកិច្ចនៅខាងបើកឆ្នាំរងបើបានឲ្យប្រជាជន ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងមានបើកអង្ករបើកអី កាលសម័យបីឆ្នាំមីនកុំប្រឡំជាមួយសម័យតាម៉ុក?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណ: សម័យតាម៉ុក អាចមានបានឆ្នាំងបាន សម័យបីឆ្នាំគឺយើងហូបរួមសហករណ៍ទេ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណ: យើងមានតែខ្លះធំៗ ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណ: ចឹងកាលបង្កើតម៉ែបើអង្ករលើកចំណីអាហារអីឲ្យទៅខាងណាវិញ?

អ្នក: ឲ្យដូចគេថាឲ្យទៅតាមតំបន់តាមយុំតាមស្រុកមួយ ។

វណ្ណ: ចឹងតាមស្រុកយុំផ្សេងៗ ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណ: ចឹងមកលើកគេបានមកអីមកលើកប្តីមួយគេយកទ្បានមកលើកប្តីយ៉ាងម៉េច ?

អ្នក: ដឹកទ្បានតាមបង្កើត ដឹកពីភ្នំពេញទៅមិនចូលក្រចេះ ចេញពីក្រចេះទៅមិនចូលមណ្ឌលភីរី ។

វណ្ណ: ចឹងកាលបង្កើតម៉ែបានមកដល់ខេត្តមណ្ឌលភីរីមួយនៅត្រឹមស្រុក ?

អ្នក: នៅត្រឹមស្រុកបង្កើត ។

វណ្ណ: ស្រុកកោះព្រែកបង្កើត ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណ: ចឹងកន្លែងម៉ែនៅស្រុកចាំលើកអង្ករនៅខាងសេដ្ឋកិច្ចបង្កើតមានក្តារប៉ុន្មាននាក់ដែរ ?

អ្នក: ចុះគេហៅមន្ទីរណា ក្នុងមន្ទីរមួយៗមានរបររយខ្លះផ្ទះ ។

វណ្ណ: គេហៅមន្ទីរអីទៅគេហៅមន្ទីរលេខប៉ុន្មានមន្ទីរបង្កើត ?

អ្នក: មិនដឹងជាមន្ទីរលេខប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំមិនបានស្គាល់ផង ។

វណ្ណ: ចឹងអត់មាននៅក្នុងកងពលដូចជាយោធាអីទេ ?

អ្នក: អត់ទេ យោធានៅកន្លែងផ្សេង ពួកមន្ទីរនៅផ្សេង ។

វណ្ណ: ចឹងម៉ែអត់មាននៅផ្នែកពេទ្យអីទេ ?

អ្នក: ពេទ្យផ្សេង យើងនៅដូចថាកម្មករឥឡូវដូចជាកម្មកររោងចក្រអីបង្កើត ។

វណ្ណ: តែម៉ែមិននៅរោងចក្រទេ ម៉ែនៅខាងសេដ្ឋកិច្ច ?

អ្នក: នៅសេដ្ឋកិច្ចកម្មករគេ កន្លែងយ៉ាងបានឆ្នាំង អង្ករសម្បូរ ។

វណ្ណ: ចឹងប្រធានយ៉ាងពីណាគេ ?

អ្នក: ប្រធានយ៉ាងមិនដឹងឈ្មោះអីទេ ខ្ញុំភ្លេចបាត់ហើយ ។

វណ្ណ: ចឹងប្រធានយ៉ាងបង្កើតពីណាគេ ?

អ្នក: ថាខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះបាត់ហើយប្រធានយ៉ាង ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែងអត់ស្គាល់គណៈស្រុកអីទេ បើម៉ែងធ្វើការនៅស្រុកចាំបើកយ៉ាងអីដែរ?

អ្នក: ភ្លេចបាត់ហើយយូរហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែងនៅកាន់យ៉ាងរហូតឬមួយគេមានផ្លាស់ដូចម៉ែងទៅណាដែរ?

អ្នក: អត់ទេ នៅកន្លែងយ៉ាង ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅរហូតដល់រៀនគណនាមចូលតែម្តង?

អ្នក: ចាសរហូតដល់រៀនគណនាមចូលហ្នឹង បែកគ្នាទៅ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលម៉ែងនៅកន្លែងយ៉ាងហ្នឹង ម៉ែងមានដឹងថាមានគេសម្រាប់មនុស្សចាប់មនុស្សអីដែលអត់មានទេ?

អ្នក: អ្នក! ជំនាន់នោះមិនបាច់និយាយទេ បើនៅកន្លែងមន្ទីរព្យាបាលខ្ញុំហ្នឹង គេចាប់មកដឹកមកពីភ្នំពេញមកចូលក្រចេះ ដឹកទាំងឡានៗដាក់កន្លែងព្យាបាលខ្ញុំហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: សុទ្ធអ្នកទោស?

អ្នក: សុទ្ធអ្នកទោស ។

វណ្ណៈ: ចឹងចាប់អ្នកធ្វើការឱ្យខ្មែរក្រហមដែលឬចាប់ប្រជាជន?

អ្នក: ចាប់ប្រជាជនយើងហ្នឹង ប្រជាជនចាស់ក្មេងៗ ប៉ុន្តែនេះៗ អូស! ។

វណ្ណៈ: គេចាប់បញ្ជូនទៅខាងណា?

អ្នក: គេចាប់មកចុះកន្លែងមន្ទីរព្យាបាលខ្ញុំហ្នឹង ដល់ស្រែកឡើងគេយកទៅព្រៃអស់រលីង ។

វណ្ណៈ: យ៉ាងម៉េចបានគេយកទៅដាក់កន្លែងម៉ែងសិន?

អ្នក: មិនដឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមានកុកដែរ?

អ្នក: អត់មានកុកទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងសុទ្ធតែប្រជាជនទេ មិនមែនទ័ពអីទេ?

អ្នក: អត់ទេ ពីព្រោះមកពីណាពីណាក៏គេទុកមួយយប់គ្រង់ហ្នឹងសិន ព្រឹកឡើងបានគេយកចេញទៅណាទៅណា ដឹកមកទាំងឡានៗយើងឃើញម្តងអាណិតណាស់ មិនថាកូនគេមិនថាម៉ែគេមិនថាឪគេទេ ដាក់មួយឡានៗឡើងជាន់គ្នាណែន ។

វណ្ណៈ: ឆ្នាំណាទៅម៉ែង ម៉ែងមានចាំឆ្នាំទេ បែកឆ្នាំ៧៩ ហ្នឹងបានប្រហែលជាប៉ុន្មានឆ្នាំ?

អ្នក: ប៉ុន្មានឆ្នាំទេយូរដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងដូចជាចូលរូបហ្នឹងពីរទៅបីឆ្នាំបានមានដឹកមក?

អ្នក: ចាស ។

វណ្ណៈ: ចឹងដឹកមកចឹងហ្នឹងអ្នកទាំងអស់ហ្នឹងគេយកទៅសម្លាប់ឬមួយគេយកទៅណា?

អ្នក: គេយកទៅសម្លាប់ ។

វណ្ណៈ: ម៉េចបានមិនដឹងថា យកទៅសម្លាប់?

អ្នក: ម៉េចថាមិនដឹងបើនៅត្រង់ហ្នឹងហើយ មិនដឹង បើក្បាលដូចក្បាលដំរីតែអុនហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលជំនាន់ហ្នឹង មិនគ្រាន់តែដឹងថាគេដឹកយកទៅសម្លាប់ឬមួយមិនឃើញផ្ទាល់ដែរ?

អ្នក: ចុះបើកន្លែងគេសម្លាប់ភូមិហ្នឹងទៅនេះ ទៅមើលក្បាលមនុស្សឡើងរង្វាក់រង្វាក់នោះមិនដឹងជាយកទៅណាទេ បើសម្លាប់ចោលហើយឡានមក និយាយពីត្រឡប់ជើងវាប្រមូលដាក់ក្នុងឡានយកមកចាក់ទុកនៅខ្វែងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនបានទៅឃើញសាកសពគេសម្លាប់ចោលហ្នឹងដែរ?

អ្នក: ឃើញតើ ។

វណ្ណៈ: ចឹងយើងចូលទៅមើលបានដែរចឹង?

អ្នក: ឥឡូវនេះ ។

វណ្ណៈ: អត់ទេ ចង់និយាយកាលពីជំនាន់មិនហ្នឹង?

អ្នក: ចូលបានតើ ។

វណ្ណៈ: ចឹងគេអត់មានហាមឃាត់ខ្លួនបែបការណ៍អីទេ?

អ្នក: ទេ បើក្បាលខ្លា ឆ្កែវាអូសឡើងក្បាលមិនដឹងជាយកទៅណា ។

វណ្ណៈ: ចឹងកន្លែងសម្លាប់ហ្នឹងគេហៅព្រៃអីភូមិអីយុំអីទៅ?

អ្នក: មិនដឹងគេហៅព្រៃអីទេ គេដាក់ខាងនោះឃុំស្រុកអីហ្នឹង មិនឆ្ងាយអីទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមានឆ្កែអូសឬក៏ខ្លាអូស?

អ្នក: ឆ្កែព្រៃ ខ្លាអីវាអូស គេដឹករណ៍ធំៗដាក់ មួយរណ៍មាន១០ទៅ២០ នាក់អីចឹង មានលុបដិតណា វាស្អុយទៅមិនខ្លាមិនឆ្កែអូសក្បាលមិនដឹងជាយកទៅណាទេ ឃើញតែលលាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងខោអាវគេដឹកយកមកវិញ?

អ្នក: គេយកតែត្រឡប់ជើងទេ គេយកមកឡើងកន្លះឡាននោះ យកមកចាក់នៅឃ្នាំង ។

វណ្ណៈ: មិនខុសស្រាប់ឃើញគេដឹកទៅញឹកញាប់ដែលឬមួយយូរៗ ឃើញម្តង?

អ្នក: ដួនកាលពីរបីថ្ងៃមកពីរបីឡាន ពីរបីថ្ងៃមកពីរបីឡាន តែមួយឡានៗ ណែនៗ នោះទាំងប្រុសទាំងស្រីទាំងចាស់ទាំងទំនុកស្តីវាចាក់ធ្មេញឃើញទាំងអស់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងក្នុងមួយឡានមិនគិតមើលមាន២០ នាក់៣០ នាក់?

អូច៖ អូ! មិនមែន២០ទេ ចុះឡានយើងអាចធំៗដាក់ឡើងជានៃគ្នាញឹកណែនតែម្តងណា ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងទាំងក្មេងទាំងចាស់?
 អូច៖ ចាស! ទាំងក្មេងទាំងចាស់ យំរងទឹកភ្នែកឃើញចឹង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងឃើញខ្លះយំ?
 អូច៖ ចុះបើកូនៗ វាណែនវាមិនយំខ្លះឃ្នានបាយឃ្នានទឹក ឃើញអាណោចអាធម្មមែនទែន ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលយកមកដាក់កន្លែងមិនមានឲ្យបាយទឹកហូបទេ?
 អូច៖ មានពីណាហ៊ានដាក់ គេទុកឡានចោលហ្នឹង ព្រឹកឡើងគេដឹកទៅណាបាត់ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងគេដាក់ក្នុងឡានទាំងយប់ហ្នឹង អត់មានឲ្យចុះសម្រាកស្រួលបួលទេ?
 អូច៖ អត់! បើដឹងអ្នកទោសខ្លាំងបានគេយកចុះ គេចង់តាមដើមឈើចឹង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនបានឃើញគេចង់ផ្ទាល់ភ្នែក?
 អូច៖ ចាស! ចុះកន្លែងមន្ទីរពេទ្យខ្ញុំហ្នឹង មន្ទីរឃ្នាំង ។
 វណ្ណៈ៖ គេហៅមន្ទីរអីគេ?
 អូច៖ គេហៅមន្ទីរអីទេ បើឡានចេញពីក្រចេះមិនផ្លូវហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងចេញពីក្រចេះទៅដល់មណ្ឌលគិរី?
 អូច៖ ចាស ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងយ៉ាងម៉េចបានមិនដឹងថាគេដឹកយកពីភ្នំពេញទៅ?
 អូច៖ ចុះវាមិនចេញពីនោះ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជនទាំងអស់ហ្នឹងមិនមែនអ្នកមណ្ឌលគិរីចឹង?
 អូច៖ អត់ទេ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងមានអ្នកថ្មីអ្នក១៧/មេសាអីហ្នឹង?
 អូច៖ បែបចឹងដឹង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងមិនមែនបានចាំឆ្នាំ ចឹងពេលហ្នឹងប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមករៀនណាមចូលឬជិតរៀន
 ណាមចូលហ្នឹង?
 អូច៖ អាជិតរៀនណាមចូលហ្នឹងឯង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងជិតរៀនណាមចូល?
 អូច៖ ចាស ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រហែលជាឆ្នាំ៧៧-៧៨ហ្នឹង?

អ្នក: ប្រហែលជា៧៨ឃ្លីន អាហ្វីនដឹកខ្លាំងណាស់អ្នកទោស បើខ្ញុំឃើញផ្ទាល់ភ្នែក បើថាមិនឃើញ
 ខ្ញុំអត់ចេះនិយាយទេ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីនមានចិត្តអាណិតទេ ពេលឃ្លីន?
 អ្នក: អាណិតហើយតែមិនដឹងធ្វើយ៉ាងម៉េច ។
 វណ្ណៈ: ចឹងអ្នកដែលដឹកអ្នកដែលគេយកទៅសម្លាប់ឃ្លីន ម៉ីនមានដែលស្គាល់គេទេ?
 អ្នក: អត់ទេ ។
 វណ្ណៈ: មិនដឹងជាយោធាមកពីខាងណាទេ?
 អ្នក: ដឹងគេមកពីខាងណា ។
 វណ្ណៈ: ចឹងកន្លែងម៉ីនមានភ្នាក់ងាររបស់យោធាក៏មិនមានបាត់ខ្លួនខ្លះទេ?
 អ្នក: អត់ទេ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងអត់មានអីទេ?
 អ្នក: អត់អីទេ ឃើញតែទ្បានដឹកមកពីក្នុងចូលទៅ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីនកាលឃ្លីនហូបចុកបានស្រួលដែរ?
 អ្នក: ចុះមានអីហូបចុកក្នុងមួយថ្ងៃបីដង ។
 វណ្ណៈ: ចុះម៉ីនមានដឹងប្រជាជនហូបចុកយ៉ាងម៉េចដែរ?
 អ្នក: ប្រជាជននៅតាមមន្ទីរខ្លះហូបវេទនាដែលណា ។
 វណ្ណៈ: តាមសហករណ៍តាមភូមិ?
 អ្នក: ចាស ។
 វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីនអត់មានដែលចុះទៅតាមភូមិអីមើលទេ?
 អ្នក: អត់ទេ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងក្នុងមួយថ្ងៃមានគេមកបើកអង្ករពីម៉ីនប៉ុន្មានទៅ?
 អ្នក: នៅក្នុងមន្ទីរឃ្លីនជួនកាលគេមកបើកអង្ករ១០ បេ២០ បេ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងដឹកតែ១០ ទៅ២០ បេទេក្នុងមួយថ្ងៃ?
 អ្នក: ចាស ។
 វណ្ណៈ: ចឹងមានម្ហូបទេ មានត្រីធៀតត្រីឆ្កែអី?
 អ្នក: អត់មានទេ មានតែអង្ករ ។
 វណ្ណៈ: ចឹងឲ្យតែអង្ករស្ងួត?
 អ្នក: ចាស ។

វណ្ណៈ៖ មកដឹករាល់ថ្ងៃ?
 អ្នច៖ មកដឹករាល់ថ្ងៃ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉ែនមានដឹងថាគេដឹកទៅណាទេ អង្ករឬធុនបំបែបឬអី?
 អ្នច៖ ដឹកយកចេញទៅចែកប្រជាជនតាមមន្ទីរតាមអី ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងប្តីម៉ែនអ្នកស្រុកណាដែលកាលឬអី?
 អ្នច៖ នៅស្រុកជាមួយគ្នាឬអី គាត់ធ្វើកងទ័ព ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងគាត់ធ្វើកងទ័ពបានមកដុះរាល់ថ្ងៃឬមួយយូរៗ បានមកម្តង?
 អ្នច៖ មួយខែគាត់មកម្តង គាត់នៅតែអីក្នុងពេញ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងគាត់ទៅធ្វើនៅក្នុងពេញនោះទេ?
 អ្នច៖ បាទ/គាត់ធ្វើទារុណកម្មនៅក្នុងពេញ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉ែននៅមណ្ឌលគិរី ម៉ែននៅក្នុងពេញនោះឬអី?
 អ្នច៖ ចុះកងទ័ពគេដើរ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងគាត់ទៅការពារឬមួយជានិរសាទ្យពីណាទេបានទៅដល់ក្នុងពេញ?
 អ្នច៖ ឬអីហើយធ្វើនិរសាទ្យគេ តាមប្តីខ្ញុំនិយាយថាអ្នកក្នុងពេញ ។
 វណ្ណៈ៖ ថានៅក្នុងពេញយ៉ាងម៉េច?
 អ្នច៖ ថារាយកាប់សម្លាប់គ្នា ។
 វណ្ណៈ៖ គាត់មាននិយាយចឹងដែរ?
 អ្នច៖ បាទ/ខ្លះយកបានទាំងមាសអីមក ហើយប្តីខ្ញុំយកក្រមាអីមក ថាយករបស់អ្នកទោសយកមក
 ឲ្យប្រពន្ធកូនប្រើ ។
 វណ្ណៈ៖ កាលឬអីម៉ែនមានកូនហើយ?
 អ្នច៖ ខ្ញុំមានកូនមួយកាលឬអី ។
 វណ្ណៈ៖ ប្តីម៉ែនគាត់ទៅជាអង្ករក្សការពារទ្រព្យពីណាគេម៉ែនមានដឹងទេ?
 អ្នច៖ ការពារឲ្យគេអ្នកធំ ។
 វណ្ណៈ៖ អ្នកធំឈ្មោះអីទៅ?
 អ្នច៖ អត់ដឹង ខ្ញុំមិនដឹងទេ ។
 វណ្ណៈ៖ តែឆ្ងាយសឹងអីឬអី ម៉េចបានជាគាត់មួយខែបានមកម្តងកើត?
 អ្នច៖ គេឲ្យមកលេង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលមកជិះឡានមកចឹង?

អ្នកច៖ ដិះឡាន ឡានទាហានឡានកងទ័ពហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងហេតុអីក្រោយមកទៀតបានមើលបែកបាក់ជាមួយគាត់?

អ្នកច៖ បែកបាក់កាលរីកយួនចូលនេះ ។

វណ្ណៈ៖ គាត់ស្លាប់ឬក៏នៅរស់ឥឡូវ?

អ្នកច៖ ស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ គាត់ស្លាប់មូលហេតុអីមើលមានដឹងទេ?

អ្នកច៖ ស្លាប់នេះកាលយើងវាយគ្នាត្រង់នេះ ស្លាប់ទាហានយើងឥឡូវ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្លាប់ឥឡូវៗ ឬនូវនូវហើយ?

អ្នកច៖ ស្លាប់ជាង១០ ឆ្នាំ២០ ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមើលយកពូក្រោយមានកូនប៉ុន្មានដែរ?

អ្នកច៖ បានកូនបួនសុទ្ធតែស្រីៗ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមុនមានបួនដែរ?

អ្នកច៖ មុនបួន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រុមសារមីនមុនប្រហែលជាគាត់ធ្វើផងដែរ?

អ្នកច៖ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគាត់បានធ្វើនិសាបានឡើងទៅដល់ភ្នំពេញដែលហ្នឹង?

អ្នកច៖ ចុះតាមមេៗ គេហៅ គេហៅស្នាណាទៅស្នាហ្នឹងពាក់កណ្តាលយប់ក៏ទៅឲ្យតែគេហៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលគាត់ទៅមណ្ឌលគិរីគាត់មានឡានតូចដិះទៅ?

អ្នកច៖ ឡានមេទាហានមេទ័ពហ្នឹង មានតូចខ្លះធំខ្លះ ឡានធំៗ គេដឹកទ័ព ឡានមេៗ ចដិះឡានតូចៗ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគាត់ដិះឡានអីទៅ?

អ្នកច៖ ដិះឡានជាមួយមេហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទាល់តែមេមកដែលទេ មិនមែនយើងចង់មកបានរាល់ខែទេ?

អ្នកច៖ ទាល់តែមេគេនាំមកយើងមក ខែគេឡើងគេទៅទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងនៅតែខាងមន្ទីរចាំតែបើកអង្ករឲ្យគេមកយកអីចឹងទៅ?

អ្នកច៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលបើកគេមាននិយាយថា ២០ បារមីនគ្រាន់ទេ គេមានចង់បានថែមទៀតទេ?

អ្នកច៖ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ គេកំណត់ឬយ៉ាងម៉េច?

អ្នក: គេកំណត់ឲ្យប៉ុណ្ណឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែងចេះកត់អីដែរ?

អ្នក: ទេ មានចេះអី គេអ្នកកត់ផ្សេង យើងគ្រាន់ជួយរាប់ជួយលើកគេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមួយមន្ទីរម៉ែងហ្នឹងមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

អ្នក: នៅមន្ទីរខ្ញុំមានមនុស្សប្រហែល១០ នាក់ហ្នឹង សុទ្ធតែស្រីៗ មានប្តីអស់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពេលរៀនណាមួយយ៉ាងម៉េចបានជាម៉ែងមិនរត់ទៅផ្ទះ ព្រោះអីបើរត់ទៅផ្ទះជិតតើ ម៉ែង នៅខេត្តហ្នឹងស្រាប់ត្រឹមខេត្តមណ្ឌលកិរីហើយម៉ែងនៅត្រឹមស្រុកកោះព្រែក ហើយបើរត់មក ដល់វាយសឹងអីហ្នឹង ហេតុអីបានជាម៉ែងមិនរត់ទៅផ្ទះ?

អ្នក: រត់បានកន្លះខែដែរ គេថាវាយភ្នំពេញបែកហើយ គេហៅមកផ្ទះមានទៅណា អត់ទៅ ។

វណ្ណៈ: ម៉េចបានជាម៉ែងមិនចង់ទៅផ្ទះ?

អ្នក: ចូលក្នុងព្រៃហូតទាល់ឥឡូវទៅ ។

វណ្ណៈ: ចឹងរត់ចូលព្រៃទៅដល់ណាខ្លះទៅ?

អ្នក: មិនដឹងជាទៅដល់ណាដល់ណាក្នុងព្រៃហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: រត់បែកប្តីរត់ជាមួយកូន?

អ្នក: រត់ពីរនាក់កូនតាមគេតាមឯងហ្នឹង ប្តីមិនដឹងជាធ្លាក់ដល់ណា ធ្លាក់ទ័ព ។

វណ្ណៈ: ចឹងរត់ដល់ពេលណាបានជួបជុំវិញទៅ?

អ្នក: មកដល់លើភ្នំដងរែកយើងហ្នឹងបានជួបគ្នា ។

វណ្ណៈ: មកដល់ភ្នំដងរែកហ្នឹងគេហៅប្រកមីគេទៅ?

អ្នក: មិនដឹង ។

វណ្ណៈ: ខ្លះគេនិយាយថាទៅ១០០១-១០០៣អីចឹង?

អ្នក: ខ្ញុំទៅ១០០១ហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែងទៅ១០០១?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែងរត់ដល់១០០១នៅឆ្នាំណាម៉ែង?

អ្នក: មិនដឹងជាឆ្នាំណាមកដល់១០០១ ខ្ញុំភ្លេចបាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែងមកជួបប្តីនៅ១០០១ហ្នឹង?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ហើយបាននៅជាមួយគ្នាបន្តទៀតទៅ?

អ្នកច៖ ចាស! ពេលនៅជាមួយគ្នាគេឲ្យធ្វើទារហនឡើង ដល់ឥឡូវបែកគ្នាឡើង និយាយរឿងហ្នឹងមិន
ចង់និយាយទេ នាំតែកំសត់ខ្លួនទេ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានកំសត់ម៉ែង?

អ្នកច៖ ចុះវាពិបាក វាឆ្កែតឆ្កួនហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងម៉ែងមានក្រុសារម៉ែងមានកូនហើយ ចឹងម៉ែងមិនបាននៅកងដឹកជញ្ជូនឡើងទេ?

អ្នកច៖ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេឲ្យម៉ែងធ្វើអី បិតចំរូងឬមួយធ្វើអី កាលនៅលើភ្នំនៅ១០០១?

អ្នកច៖ បិតចំរូង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបិតចំរូង?

អ្នកច៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ក្នុងមួយថ្ងៃគេឲ្យបិតបានប៉ុន្មាន?

អ្នកច៖ មួយថ្ងៃគេឲ្យបិត១០០ នរណាបិតមិនបានគេប្រជុំកសាងយើង កាប់បូស្ស៊ីខ្លួនឯងបិតខ្លួនឯង
កាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានកន្លែងខ្លះនិយាយថា បិតមួយថ្ងៃបាន៣០០?

អ្នកច៖ ដោយមនុស្សទេ ខ្លះបិតបាន៣០០ ខ្លះបាន១០០ ខ្លះបាន២០០ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចំរូងគេធ្វើប្រវែងណាម៉ែង?

អ្នកច៖ ប្រវែងនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រហែលជាបីតិកដែរ?

អ្នកច៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគេឲ្យបិតស្រួចចុងដើមយ៉ាងម៉េចម៉ែងប្រាប់បន្តិចមើល?

អ្នកច៖ បិតស្រួចចុងស្រួចដើម គេបិតចេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានប្រវែងប្រហែលជាបីតិកដែរ?

អ្នកច៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានគន្លាក់កណ្តាលទេ?

អ្នកច៖ ចាស! គន្លាក់ហ្នឹងគេវាយដីទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលចំរូងធ្វើបានចឹងពីណាមកយកទៅ?

អ្នកច៖ ពួកកងទ័ពយើងយកទៅដោតការពារនៅមុខ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅ១០០១ ហ្នឹងនៅកន្លែងហ្នឹងគេហៅកងពលប៉ុន្មានម៉ែង?

អ្នក: មិនដឹងជាកងពលលេខប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពីណាគ្រប់គ្រងនៅ១០០១ហ្នឹង?

អ្នក: តាមៀន ។

វណ្ណៈ: តាមៀន ហ្នឹងប្រធានអីគេ?

អ្នក: ប្រធានកងពលគេហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនមែនភាសារឿនទេ?

អ្នក: ភាសារឿនខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ផង ។

វណ្ណៈ: ប្រធានកងពលលេខប៉ុន្មាន?

អ្នក: មិនដឹងជាលេខប៉ុន្មានតាមៀន ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងពេលហ្នឹងមិននៅសមរក្ខមិក្រោយប្រក១០០១ហ្នឹង?

អ្នក: ចាស ។

វណ្ណៈ: ចឹងប្រក១០០១ហ្នឹង បើតាមមិនដឹងថានៅម៉ូណា នៅក្នុងភូមិអីម៉ែន កន្លែងដែលអាចថា ចំណុចចំណាំគេហៅម៉ូអ៊ែដែរ ប្រក១០០១ហ្នឹងគេហៅប្រកអីគេ?

អ្នក: មិនដឹងជាប្រកអីម៉ូហ្នឹងនោះ ខ្ញុំមិនដឹងដែលមិនស្គាល់ទេខ្ញុំ ខ្ញុំទើបមកថ្មីៗដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិននៅ១០០១ រហូតមានការផ្លាស់ផ្លូវទៅនៅខាង១០០៣ជាមួយតាម៉ុកបូទៅខាងណា ខាងណាឡើយ ។

អ្នក: មកនៅ១០០៣ជាមួយតាម៉ុក នេះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅ១០០១ បានប៉ុន្មានឆ្នាំ?

អ្នក: នៅបានប៉ុន្មានឆ្នាំទេ បួនប្រាំឆ្នាំដឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនមានដឹងថាឆ្នាំណាម៉ែនចេញទៅនៅ១០០៣វិញ?

អ្នក: មិនដឹងជាឆ្នាំណាខ្ញុំមិនចេះចំណាំទេ ភ្លេចអស់ហើយនៅ១០០៣ហ្នឹង កាលហ្នឹងគេវាយទន្លេ ល្ហៅមិនដឹងជា៨០ ប៉ុន្មានកាលហ្នឹងភ្លេចអស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមកនៅ១០០៣ជាមួយតាម៉ុក វិញ?

អ្នក: ចាស ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងមិនមានដឹងថា សុន សេន នៅ១០០១មិនមានដឹងទេ កាលហ្នឹងតាសុន សេន នៅ១០០១តាម៉ុក នៅ១០០៣គេចែកគ្នាចឹង?

អ្នក: តាសុន សេន ខ្ញុំស្គាល់តើ ។

វណ្ណៈ: ចឹងតាសុន សេន គាត់គ្រប់គ្រងនៅ១០០១ហ្នឹងមិនមែនទេ?

អ្នក: ចាស! នៅ ១០០១ ខ្ញុំទៅរៀនកន្លែងគាត់ ។

វណ្ណៈ: ទៅរៀនខាងអីកេ?

អ្នក: រៀនសូត្រម្តងៗ គេហៅទៅរៀន កាលប្តឹងគាត់នៅលើភ្នំ ។

វណ្ណៈ: រៀននិយាយពីអីខ្លះទៅ?

អ្នក: និយាយពីរឿងទ័ពរឿងកម្លាំង គេណែនាំយើង ។

វណ្ណៈ: គេណែនាំថាយ៉ាងម៉េច?

អ្នក: មិនដឹងនិយាយអីខ្លះទេ ។

វណ្ណៈ: គេមិនមែនហៅតែម្តងទេ គេហៅទាំងអស់គ្នា?

អ្នក: គេហៅតាមក្រុមមួយៗ ដូចយើងគេចាត់តាំងឲ្យធ្វើប្រធានធ្វើអនុមេក្រុមអីចឹងណាស់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម្តងបានធ្វើត្រឹមប្រធានក្រុមអីដែរ?

អ្នក: ធ្វើតើ ។

វណ្ណៈ: ធ្វើត្រឹមណា?

អ្នក: ធ្វើត្រឹមប្រធានក្រុម ។

វណ្ណៈ: ចឹងប្រធានក្រុម១០០១ ប្តឹងគេឲ្យម្តងធ្វើអី?

អ្នក: មានធ្វើអីទេ គេឲ្យដឹកនាំប្រជាជនបិតប្តឹងអីតែប៉ុណ្ណឹង ដឹកនាំបើអង្គរបើកស្ទើៗ ឲ្យប្រជាជន ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលប្តឹងចំណីអាហារអីអត់មានខ្លះខាតទេ?

អ្នក: អត់ទេ ជំនាន់ប្តឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងបើក្រុមគ្រប់គ្រាន់?

អ្នក: បើកប្រហុកអំបិល ស្ករថ្លៃចេត ត្រីខ មីទាំងឡាយៗ ។

វណ្ណៈ: ចឹងពេលមកនៅជាមួយតាម៉ុក តាម៉ុកឲ្យធ្វើអីដែរ?

អ្នក: មានធ្វើអីគេឲ្យដឹកជញ្ជូនគ្រាប់ ។

វណ្ណៈ: ម្តងមានកូនមានចៅហើយ គេដឹកជញ្ជូនគ្រាប់ទៀត?

អ្នក: ជញ្ជូនកូនមួយកូនពីរទៅហើយ នេះចុះភ្នំនេះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងដល់ជញ្ជូនគ្រាប់ចឹងមានវារៈមានកងពលហើយ?

អ្នក: កងពលតាពិន ស្គាល់តាពិនទេ ។

វណ្ណៈ: មានឮឈ្មោះគាត់ដែរ ។

អ្នក: ខ្ញុំនៅជាមួយតាពិន ប្តឹងតាពិន គាត់ប្រធានកងពល ។

វណ្ណៈ: តាពិន ប្តឹងកងពលលេខប៉ុន្មាន?

អ្នក: មិនដឹងជាលេខប៉ុន្មានទេ ឪវាបានស្គាល់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងឈប់នៅជាមួយគ្នាម្យ៉ាងហើយ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: មកនៅជាមួយ គាតិន វិញ?

អ្នក: បាទ!នៅជាមួយគាតិន នៅជាមួយគាម៉ុក ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងម៉ីដពួនក្រាបហ្នឹងចុះមកដល់ណា?

អ្នក: មកដល់ដីរាបយើងនេះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងចុះពីលើភ្នំ?

អ្នក: បាទ!ហើយក្រាបធំៗ នោះលើកពីរនាក់បានលឺរួច ។

វណ្ណៈ: ចឹងមានជញ្ជូនទៅដល់ខេត្តឆ្ងាយៗដូចជាខេត្តកំពង់ធំអីនោះទេ?

អ្នក: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងជញ្ជូនចុះត្រឹមក្រោមហ្នឹងមានគេជញ្ជូនបន្តទៀតចឹង?

អ្នក: មានទាហានគេទទួលទុក ជញ្ជូនចុះមកពីលើភ្នំនេះមានកងទ័ពគេនៅហ្នឹងយើងឈប់ត្រឹមហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីមកនៅ១០០ ៣មានជញ្ជូនក្រាប?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅ១០០១ មានជញ្ជូនក្រាបទេ?

អ្នក: អត់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅ១០០ ៣ម៉ីដពួនក្រាបបានរយៈពេលប៉ុន្មានដែរ?

អ្នក: ជញ្ជូនបានពីរថ្ងៃហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីថា ក្រាបធំៗ សែនពីរនាក់ចឹងហើយចុះពីលើភ្នំចឹង អត់មានខ្លាចធ្លាក់ដុះអីទេ?

អ្នក: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ក្រាបធំៗ ចឹងគេបង់ខ្សែប្រមូលយ៉ាងម៉េចក្រាបធំចឹង?

អ្នក: មានចងអីយើងលីស្មាយយើងនេះ ចុះជណ្តើរភ្នំ ។

វណ្ណៈ: អត់មានខ្លាចធ្លាក់?

អ្នក: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងក្រាបបែយ៉ាងម៉េចទៅ ក្រាបបែក្នុងម្នាក់ស្តាយប៉ុន្មានទៅ?

អ្នក: ក្រាបបែស្តាយខ្លះបីខ្លះបួន បើគេប្រសស្តាយច្រើន ។

វណ្ណៈ: ចឹងកូនទុកនៅលើភ្នំទៅ?

អ្នកចុះ កូនទុកឲ្យបងៗ វាមើល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តឹងគ្រួសារមីងចុះទៅខាងណាវិញ?

អ្នកចុះ គ្រួសារនៅវាយខាងមុន ។

វណ្ណៈ៖ ចុះទៅខេត្តណាមានដីធ្លីទេ?

អ្នកចុះ អត់ដីធ្លីទេ វាយតាមជាយដែនយើងប្តឹង ។

វណ្ណៈ៖ ព្រោះខ្លះពួកវាទៅខាងកំពង់ចាម ខ្លះទៅខាងស្កន់ជិតភ្នំពេញ ចុះទៅដល់ប្តឹង?

អ្នកចុះ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តឹងតាសុន សេន មីងបានឃើញកាត់ផ្ទាល់ដែរ?

អ្នកចុះ ឃើញ ។

វណ្ណៈ៖ មានឃើញពីណាខ្លះនៅប្តឹង អ្នកធំៗ ?

អ្នកចុះ មេទាហានគេ ឃើញតែកាត់ម្នាក់ទេ ឃើញកងការពារគេឡើងរាប់រយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតាសុន សេន ចរិកកាត់យ៉ាងម៉េចដែរ?

អ្នកចុះ មានយ៉ាងម៉េច សុភាពរាបសារតើ ពេលប្រជុំយើងម្តងៗ កាត់និយាយមួយៗ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតាម៉ុក ចរិកកាត់យ៉ាងម៉េចដែលតាម៉ុក?

អ្នកចុះ តាម៉ុក កាចដែលតាម៉ុក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតាម៉ុក កាច?

អ្នកចុះ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ កាត់កាចយ៉ាងម៉េច?

អ្នកចុះ កាចជាមួយប្រជាជនកាចជាមួយទាហាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្លះគេថាតាម៉ុក ចិត្តល្អសុំអីឲ្យប្តឹង?

អ្នកចុះ សុំទាល់តែយើងឆាប់យក បើយើងក្រពេលយកកាត់មិនឲ្យវិញ បើសុំបានហើយថយចេញឲ្យឆ្ងាយទៅ បើថានៅប្តឹងកាត់ដកវិញឥឡូវ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយមកទៀតសង្គ្រាមវាយជាមួយទាហានរដ្ឋាភិបាលជាមួយរៀនណាមួយៗ ទៅក្រោយមកទៀតរៀនណាមកដកកងទ័ពចេញវិញ មីងមានដឹងថា រៀនណាមកដកនៅឆ្នាំណាទេ កាលប្តឹង?

អ្នកចុះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីងនៅលើភ្នំហូតដល់ឆ្នាំណាបានចុះមកនៅខាងក្រោមនេះ?

អ្នកចុះ មិនដឹងជា៧០ ប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ: ចូល៧០ ហើយលែង៧០ ហើយ ?

អូច: ចាស ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីមានដឹងថា តាម៉ុក ធ្វើដូរចុះមកនៅឆ្នាំណា ?

អូច: កាលតាម៉ុក ធ្វើដូរហ្នឹងខ្ញុំនៅលើនោះ តាម៉ុក គេចុះមកមុន ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ីចុះមកហ្នឹងមុនអ៊ុនតាក់ចូលមកឬចុះមកដំណាលអ៊ុនតាក់ កាលអ៊ុនតាក់ម៉ីមានស្គាល់ ទេ អ៊ុនតាក់កាលបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៩៧៣ហ្នឹង ម៉ីចុះមកមុនហ្នឹងទៀតឬមួយយ៉ាងម៉េច ?

អូច: ចុះក្រោយទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលអ៊ុនតាក់ចូលមកម៉ីចុះមកនៅ ?

អូច: ចុះមកនេះនៅ ។

វណ្ណៈ: យ៉ាងម៉េចបានជានៅយូរជាងគេ ?

អូច: ខ្ញុំនៅលើភ្នំ ជាប់ទល់ដែនថៃ ។

វណ្ណៈ: ចឹងឆ្នាំណាបានម៉ីចុះមក ?

អូច: មិនដឹងជាឆ្នាំណាទេ ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ ឪវាបានអ្នកចាំ ។

វណ្ណៈ: ចឹងចុះមកដល់ដំបូងមកនៅភូមិហ្នឹងតែម្តងឬមួយនៅណាសិនដំបូង ?

អូច: ចុះមកដល់ដំបូងនៅនេះឯង ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅហ្នឹង ?

អូច: ចាស ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅហ្នឹងគេដាក់កងពលលេខប៉ុន្មាន ដូចខ្លះគេហៅភូមិ៨៧ខ្លះគេហៅភូមិអីនោះ ?

អូច: ចាស! គេហៅភូមិ៨៧ ។

វណ្ណៈ: ចឹងភូមិហ្នឹងគេហៅភូមិ៨៧ ?

អូច: ចាស ។

វណ្ណៈ: ពូណារគប់គ្រងភូមិ៨៧ ?

អូច: តា០៥ កាលពីមុន ។

វណ្ណៈ: តា០៥ តាសារឿន ?

អូច: ចាស ។

វណ្ណៈ: ឥឡូវគេហៅភូមិអី ?

អូច: ភូមិទួលប្រាសាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងសម័យតស៊ូគេហៅភូមិ៨៧ ?

អ្នកច៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនមានដឹងថាហេតុអ្វីបានគេដាក់លេខចឹង?

អ្នកច៖ ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយមកទៀតគេចាប់តាប៉ូល ពត កាត់ទោសមីនមានដឹងទេកាលហ្នឹង?

អ្នកច៖ អត់ដឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលគេចាប់តាសារឿនអីនោះមីនមានដឹងទេ?

អ្នកច៖ ដឹងដែលតើ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានគេចាប់កាត់?

អ្នកច៖ ខ្ញុំអត់បានដឹងដែរ ខ្ញុំអត់បានចូលរួមប្រជុំជាមួយគេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតាសារឿន មនុស្សកាត់យ៉ាងម៉េចដែរ?

អ្នកច៖ តាសារឿន អត្តចរិកកាត់មានអីកាត់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលធ្វើសង្គ្រាម មីនជួបការលំបាកទេ?

អ្នកច៖ រឿងពិបាកៗណាស់ហើយ ស្តាយកូនស្តាយចៅ ស្តាយអង្ករ រត់រហូត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយមកទៀត មីនមានដឹងថាពិណ្ណបានបង្កើតឲ្យមានសមាហរណកម្មចុះចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាលអី?

អ្នកច៖ អត់ដឹងផង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់បានដឹងថា តាជាតិ ជុំ តាកែវ អីទេ?

អ្នកច៖ អត់ដឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលមីនចុះមកនៅនេះហើយ មីនមានរត់ចុះឡើងប៉ុន្មានដងទៀត បានយើងឈប់រត់នៅ ភូមិនេះបានតែម្តង?

អ្នកច៖ តែម្តងទេ រត់តែម្តងគេយកចុះមកពីលើភ្នំមកនៅនេះទៀត ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលគេសមាហរណកម្មគេដេញវាយតាម៉ុក ហើយខាងមេៗ ចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាលហ្នឹង ឆ្នាំណាមីនមានដឹងទេ?

អ្នកច៖ មិនដឹងឆ្នាំណាទេ កាលហ្នឹងខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ ខ្ញុំមិនបានចាប់អារម្មណ៍ផង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់បានដឹងឆ្នាំទេ?

អ្នកច៖ ចាស! ព្រិត្តគេនិយាយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើយើងប្រៀបធៀបទៅសម័យយើងតស៊ូនិយមសម័យឥឡូវហ្នឹង តើសម័យណាមួយរស់ នៅស្រួលជាង?

អ្នកច៖ សម័យឥឡូវស្រួលជាង មានផ្លូវមានអី មានម៉ូតូមានអីជិះត្រឹមត្រូវ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉ែងបើយើងនិយាយពីជីវភាពវិញ កាលសម័យពីដើមយើងរស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយយើង មិនទាន់ចូលចលនាភស្តុភារ កាលហ្នឹងម៉ែងរស់នៅក្នុងជីវភាពលំបាកដែលមួយយ៉ាងម៉េច?

អ្នកច៖ វាពិបាកអត់មានអីហួប ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើស្រែមិនសូវបាន?

អ្នកច៖ ចាស! ធ្វើស្រែមិនបានហូបរួមទៀត ពិបាកហួបច្នក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជំនាន់ខ្មែរក្រហមចឹង?

អ្នកច៖ អត់កើតអីធម្មតាចឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់អីទេ?

អ្នកច៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសម័យឥឡូវនេះ?

អ្នកច៖ សម័យឥឡូវកាន់តែស្រួលទៀតហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឥឡូវមានវត្តអីសម្រាប់គោរពបូជាអីដែរ?

អ្នកច៖ មាន ។

វណ្ណៈ៖ ម៉ែងកាន់សាសនាអីដែរ?

អ្នកច៖ ខ្ញុំមានកាន់អីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉ែងមិនដែលទៅវត្តទេ?

អ្នកច៖ ទៅដែលតើ ។

វណ្ណៈ៖ ទៅវត្តចឹងគេហៅថាសាសនាព្រះពុទ្ធ?

អ្នកច៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉ែងគិតថាទៅវត្តអីហ្នឹង ម៉ែងគិតថាមានប្រយោជន៍អីដែរ ម៉ែងគិតថាយើងបង់បានអីមកវិញ ហ្នឹង?

អ្នកច៖ មកវិញដឹងបានអី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉ែងទំលាមទំលាប់ប្រពៃណីពីដើមមកដល់ឥឡូវ ម៉ែងគិតថាមានខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរ ការស្ងៀកពាក់អី?

អ្នកច៖ ពីមុនស្ងៀកពាក់ខោអាវពណ៌ខ្មៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមុនពណ៌ខ្មៅទៀតការស្ងៀកពាក់ ជំនាន់សម្តេចសីហនុ ការស្ងៀកពាក់យ៉ាងម៉េចដែរ?

អ្នកច៖ ពាក់ខ្មៅ ។

វណ្ណៈ: អត់ទេ ស្ងៀកពាក់ខ្មៅហ្នឹងជំនាន់ខ្មែរក្រហមទេ ខ្ញុំចង់សួរសម័យមុន?

អ្នក: ស្ងៀកពាក់ដូចឥឡូវ ។

វណ្ណៈ: ចឹងសម័យឥឡូវកូនចៅស្ងៀកពាក់ទៅវត្តទៅវារ្យដូចពីដើមជំនាន់សម្តេចដែលបុម្ភយមានការខុស គ្នាយ៉ាងម៉េចដែរ?

អ្នក: អត់ដូចទេ ។

វណ្ណៈ: ខុសយ៉ាងម៉េច?

អ្នក: ខ្មែរយើងឥឡូវស្ងៀកពាក់ខោអាវវាលខោអាវប៉ាក់ ខោកាបូយអីណា ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលសម័យខ្មែរក្រហមមានវត្តទេ?

អ្នក: អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលសម័យសង្គ្រាមម៉ឺនមានដែលឃើញពីណាចាប់បានឈ្មើសឹកទាហានយកមកធ្វើទារ ណកម្មអីទេ?

អ្នក: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ឺនឃើញ ឃើញគេដឹកប្រដាជនយកទៅសម្លាប់ចោលទេ?

អ្នក: ចាស! ជំនាន់នោះ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ឺនដីភាពម៉ឺនរាល់ថ្ងៃហ្នឹងរស់នៅយ៉ាងម៉េចដែរ?

អ្នក: មានអី ។

វណ្ណៈ: ចឹងនៅពេលធ្វើស្រែចម្ការក្នុងមួយឆ្នាំហ្នឹង ម៉ឺនមានពិភាក្សាជាមួយគ្រួសារឬជាមួយកូនចៅ យើងត្រូវពិភាក្សាថា យើងត្រូវធ្វើអីខ្លះ ចឹងបែបហ្នឹងម៉ឺនមានដែលពិភាក្សាទេ?

អ្នក: ពិភាក្សាដែលតើ ពិភាក្សារឿងការងារថាត្រូវធ្វើអីៗ ចឹង ថាដំណាំឡុងដាំសណ្តែកសៀង សណ្តែកដី ខ្លួនទៅមិនរួចយើងអត់មានអីធ្វើហ្នឹងគេ ដល់ចាស់ៗហើយធ្វើមិនរួចទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ឺនបើសិនជាមានសៀវភៅបង្រៀនពីប្រវត្តិសាស្ត្រជំនាន់ប័ណ្ណដែលយើងបានចងក្រងសរ សេរមកហើយបញ្ចូលទៅក្នុងសាលាឲ្យក្មេងរៀន ម៉ឺនគិតថាជាការល្អដែលអត់?

អ្នក: ល្អ ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ឺនគិតថា ការរៀនសូត្រមានចំណេះដឹងអាចជួយអីយើងបានខ្លះម៉ឺន ម៉ឺនគិតថាមានផល ប្រយោជន៍អីខ្លះដែរ?

អ្នក: អត់ដឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ឺនមានកូនរៀនដល់ថ្នាក់ត្រឹមណាដែរ?

អ្នក: ថ្នាក់ទី៧ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបានត្រឹមទី៧/៧ឈប់ហើយ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងយ៉ាងម៉េចបានជាមិនឲ្យរៀនបន្ត?

អ្នក: វាមិនចង់រៀន វាថាលំបាកការងារម៉ែឪ វាថាលំបាកការងារពេក ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនចង់រៀនបន្ត?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនចំពោះអ្នកជិតខាងវិញ យើងរាប់អានគ្នាយ៉ាងម៉េចឥឡូវហ្នឹង?

អ្នក: មានអីធម្មតា យើងរាប់អានគ្នាទៅវិញទៅមក ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនរាល់ថ្ងៃហ្នឹងមានខាងអង្គការឬសហគមន៍ណាចុះមកបង្ហាត់បង្រៀនជួយឲ្យយោបល់
រឿងធ្វើស្រែចម្ការហ្នឹងមានទេ?

អ្នក: មានតើ ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនមានធ្លាប់ចូលរួមប្រជុំទេ?

អ្នក: ចូល ។

វណ្ណៈ: ចឹងមិនយល់យ៉ាងម៉េចដែលពេលមានគេមកជួយបង្រៀនរឿងដាំដុះអីហ្នឹង?

អ្នក: បានគេមកពន្យល់យើង យើងរំភើបចិត្តហ្នឹងហើយ យើងសប្បាយនាំគ្នាខំធ្វើតាមគេ គេ
ពន្យល់ឲ្យយើងដាំដំឡូងដាំអី ។

វណ្ណៈ: ចឹងដំឡូងដែលយើងធ្វើបានចឹង តើមានទីផ្សារស្រួលលក់ដែលទេ?

អ្នក: គេមកទិញ ។

វណ្ណៈ: ចឹងយើងមិនបាច់យកលក់ដល់ផ្សារទេ?

អ្នក: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងដំឡូងមិនដាំបានច្រើនទេ?

អ្នក: កាលហ្នឹងដាំបានមួយហាត់តែខូចអស់ ទឹកភ្លៀង ។

វណ្ណៈ: ចឹងអាហ្នឹងដាំបានតែដីឡូងទេ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបើមានទឹកភ្លៀងខូច?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ដំឡូងឆ្នាំហ្នឹងពួកវា បានថ្លៃគ្រាន់បើដែរ?

អ្នក: ដឹងដែលពួកវាបាន៨០០ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកន្លែងខ្លះពួកវាបាន៧០០ កន្លែងខ្លះពួកវាបាន៦៧០ អីហ្នឹង ប៉ុន្តែហ្នឹងបានថ្លៃដែលតើ?

អ្នក: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបើសិនតម្លៃនៅថ្ងៃចុងយើងនេះបានហើយ យើងមិនពិបាកទេ យើងអាចចំណីញបាន?

អ្នក: បាទ! តែខ្ញុំវាបិបាកមនុស្សធ្វើ វាអត់មានកូនប្រុសហ្នឹងកេ កូនសុទ្ធតែស្រី ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែរាល់ថ្ងៃមានបំណងចង់ទៅស្រុកកំណើតដែលបើម៉ែមិនដែលទៅសោះ តាំងពីចូលបដិវត្តមក?

អ្នក: បាទ/ចង់ទៅដែលតែវាមិនមានលុយទៅ ។

វណ្ណៈ: ចឹងទៅឥឡូវយ៉ាងច្រើនអស់២០ ម៉ឺនហ្នឹងទៅមក ចឹងម៉ែអត់មានអីសួរម៉ែទៀត ម៉ែមានអ្វីចង់និយាយបន្ថែមទេ?

អ្នក: អត់ទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំអរកុណាម៉ែច្រើន ។

អ្នក: បាទ ។

ចប់